

HALKÇILIK

Bir milleti oluşturan, çeşitli mesleklerin ve toplumsal grupların içinde bulunan insanlara halk denir. Bu akımdan halkçılık ilkesi hem cumhuriyetçilik hem de milliyetçilik ilkelerinin zorunlu bir sonucudur.

Atatürk'e göre millet ile halk aslında tek anlama gelmektedir. Halkçılık ise millet içindeki çeşitli insan gruplarının çıkarına ve yararına bir siyaset izlenmesi, halkın kendi kendini yönetmeye alıştırılmasıdır.

Halkçılık, cumhuriyetçiliğin doğal bir sonucudur denildi ki, bu çok doğrudur. Cumhuriyet, halkın kendi yöneticilerini kendi içinden seçmesi anlamına gelmektedir. Böylece cumhuriyet rejimi, bir halk rejimi olmaktadır.

Aynı biçimde, halkçılık, milliyetçiliğin de bir sonucudur. Millet halktan oluştuğuna göre, milliyetçilik, Türk halkının mutluluğu için çalışmak, ortak geçmişe ve geleceğe halkla birlikte bağlanmak demektir.

Atatürk, daha TBMM açılır açılmaz, yeni kurulan devletin bir halk devleti olduğunu belirten pek çok konuşmalar yapmıştır. Artık halk, bir kişi tarafından yönetilmemekte, kendi kendini yönetmektedir.

Halkçılık ilkesinin uygulanması ayrıca, toplumda hiç kimsenin diğerinden üstün olmamasının, kanun önünde kesin eşitliğin kabulü anlamına da gelmektedir. Gerçek halkçılıkta hiçbir toplumsal gruba, zümreye ayrıcalık tanınmaz. Halk her bakımdan birbirine eşit kimselerden oluşur.

Bugün bazı rejimler halkı yalnız belli bir grup insandan ibaret saymaktadırlar. Bu rejimlerin adı olan halk cumhuriyeti yanıltıcıdır. Çünkü sadece belli bir grup halkın devleti anlamına gelmektedir. Gerçek budur. Ama Atatürkçü halk devletinin uzaktan yakından böyle bir anlam taşımadığı ve belirtmediği hemen söylenmelidir.

Atatürkçü halk devleti, Türk halkının tümünü, yani Türk milletini kapsamına alır. Böyle bir halkçılık anlayışı, gerçek demokrasinin kurulması için gerekli olan ortamı en iyi biçimde hazırlar.

